

Mál nr. 135/2020

M og
V vegna ábyrgðartryggingar AÁgreiningur um bótaskyldu vegna tjóns á raftækjum.**Gögn.**

Málskot móttakið 04.04.2020 ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V dags. 05.05.2020.

Viðbótarathugasemdir M. dags. 11.06.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M krefjist bóta vegna skemmda á raftækjum í hennar eigu en tjónið megi rekja til aðgerða A, iðnaðarmanns sem nágranni hennar réði til að sinna viðhaldi á fasteign sinni, hinn 6. september 2019. Jafnframt krefjist hún þess að húsfélag hússins sem hún býr í láti framkvæmda lagfæringar á rafkerfi fasteignarinnar. Með málskoti fylgi skýrsla um rafmagnsskoðun Frumherja og sýni hún fram á að rafleiðslur fasteignarinnar séu gamlar og ástand þeirra slíkt að hætt sé við tjóni vegna þess. Umrætt tjón hafi þá atvikast þannig að A hafi ekki sýnt næga aðgát þegar þeir slógu út rafmagn, en rafmagn hafi verið slegið út nokkrum sinnum, og hafi það leitt til tjóns á þremur raftækjum í hennar eigu. Heildartjón sitt metur M að upphæð 1.033.489 kr. Málskoti M fylgja m.a. staðfestingar nágranna hennar á að rafmagn hafi verið slegið út og yfirlýsingar þess efnis að umrædd rafmagnstæki hafi verið með eðlilegri virkni fyrir umrætt rafmagnsrof.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að umræddu tjónsatviki hafi verið lýst þannig að vinna hafi átt sér stað í íbúð í fjöleignarhúsi því sem M býr í og í tengslum við hana hafi rafmagn verið tekið af húsinu og hafi það leitt til skemmda á raftækjum í eigu M. Til þess að skaðabótaábyrgð stofnist þurfi að mega rekja tjón til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi og hafnar V því að sýnt sé fram á að tjón M megi rekja til saknæmrar og ólögmætrar háttsemi vátryggðs, starfmannna hans eða annarra atvika sem vátryggður beri ábyrgð á. Um hreint rafmagnsrof hafi verið að ræða í tengslum við uppsetningu mælitöflu, og sé það venjubundið verklag sem undir venjulegum kringumstæðum eigi ekki að leiða til tjóns. Er bótaskyldu því hafnað.

Álit:

Nokkuð óljóst er af málalíbúnað M hvaða vátryggingu hún krefjist bóta úr, enda er meðal gagna í málskoti einnig að finna athugasemdir vegna annars konar tjóns sem hún telur mega rekja til framkvæmda á vegum sama nágranna. Andsvör V verða hins vegar ekki skilin öðru vísi en svo að um sé að ræða kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu þess rafverktaka, A, sem hafði umrætt verk með höndum og verður því leyst úr ágreiningnum á þeim grundvelli.

Sá sem telur sig hafa orðið fyrir skaðabótaskyldu tjóni ber sönnunarbyrði fyrir því að almenn skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Er það því M að sýna fram á að umrætt tjón sé að rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis A. Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni verður ekki talið sýnt fram á að A hafi sýnt af sér sérstakt gáleysi umrætt sinn, eða hagað störfum sínum með óeðlilegum hætti. Við framkvæmdir er tengjast raflögnum mun það vanalegt verklag að slá út rafmagn, án þess að það leiði, undir eðlilegum kringumstæðum, til skemmda á raftækjum. Þrátt fyrir að skýrsla Frumherja bendi til þess að ástand rafmagnslagna í umræddu fjölbýlishúsi sé slælegt verða ekki dregnar af henni frekari ályktanir um að verklag það sem A viðhafði hafi verið með þeim hætti að leiði til bótaskyldu. Er kröfu M því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V

Reykjavík 23. júní 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.